

Patient & Støtteforeningen

DAMGAARD

MEDLEMSBLAD

April 2005

nummer 33

Årgang 13

Nyt fra Redaktionen.

Så blev Påsken overstået, og det ser ud til, at foråret er på vej. Hvor er det dejligt at se de tidlige blomster springe ud.

Ligesom ny ædru alkoholikere. Fremtiden ligger lige for. Det "nye" liv skal til at begynde.

Familier skal genoprettes, efter mange års afhængighed.

Ægetfæller og kærester skal til at tro igen. Børnene skal til at have tillid til forældrene igen.

Det kan være en vanskelig tid, for hele familien.

Men hvis tålmodigheden bevares, vil disse familier blomstre, ligesom forårsløgene i haven. De er lige begyndt at spire.

Hvis vi passer jorden omkring dem, bliver de til flotte blomster i løbet af foråret og sommeren.

Her på bladet starter vi også en ny sæson.

Det gør vi sædvanen tro, med at indlægge et indbetalingskort, således du kan få opdateret dit medlemskab til Patient og Støtteforeningen Damgaard, og fortsat modtage dette blad.

Vi mangler stadig indlæg til bladet.

Så har du noget du gerne vil dele med læserne, kan du sende det til omstående adresse, enten med Post Danmark eller pr. mail.

Venlig hilsen
Redationen

Læs inde i bladet:

TAK	side 3
Brev til min alkoholiker ...	side 4
Nye medlemmer søges	side 7
Brev til læserne	side 8
HJÆLP	side 12
Four more Years	side 13

Flytning

Er du flyttet siden sidst, eller skal du flytte, vil det være en god ide at melde flytning til foreningen. Forudsat, at du fortsat vil modtage medlemsbladet, naturligvis.

På alle landets posthuse kan man gratis få postkort, med porto, til dette formål. Du skal kun skrive din nye adresse på kortet, og derefter lægge det i postkassen, så ordner Post Danmark resten.

Ny adresse og indlæg sendes til nedstående adresse eller e-mail.

**Patient og Støtteforeningen
"DAMGAARD"**
Jørgen Horskjærs Vej 7
9430 Vadum
Tlf. 98 27 22 70
www.stfdam.dk
E-mail: info@stfdam.dk

TAK

Lige en lille hilsen og en stor tak for alle de gode hilsener og gode tanker, jeg har modtaget under min sygdom.

Det har hjulpet mig meget og givet mig styrke til at fortsætte min gang, som jeg føler har været konstant op ad bakke.

Kærlig hilsen
Erling

Vangen El-service

Aut. El-Installatør

Søren Keller

Øksnebjergvej 23 Vangen

9900 Frederikshavn

Tlf. 96211001

IKKE BEDST.
BARE BILLIGST!

Brev til min alkoholiker.

Frederikshavn den 29 januar 2005.

Kære Peder!

Hvor er jeg ked af al den tid, du ikke har været her.

Hvor du har levet i en verden, jeg ikke har kunnet nå.

Alle de gange vi har snakket forbi hinanden, fordi du skulle skjule dit store forbrug af alkohol for mig og for dig selv.

Det har været svært at forstå for mig, at du har kæmpet mod noget, du ikke "bare" kunne lade være med. At det har betydet mere for dig at drikke, end at være sammen med mig og vore to dejlige piger.

Set i bakspejlet.... På vores sejlferier, hvor jeg har syntes, i starten, at det var rigtig hyggeligt, at vi fik øl og rødvin; men ikke så at dit forbrug var nok så rigeligt, og at det var derfor, at du ikke "gad" gå med, hvis vi skulle på længere traveture. Eks. på Anholt hvor dig og Pia vendte om.

At jeg ikke så dig som pinlig, kan godt undre mig i dagmen.....

Kærlighed gør nok blind?

Jeg har jo nok taget alt for meget ansvar på mig ? Ikke været i tvivl om, at jeg gjorde det rigtige. Været glad for den kærlighed, som jeg følte du gav mig.

Jeg synes dog de senere år af dit alkoholiske liv gjorde mit liv besvær-

ligt, både p.g.a. din alkoholisme og det at du p.g.a. din alkoholisme ikke ville/kunne tage det alvorligt, at du har suktersyge.

Mange gange har jeg i starten været i tvivl, om det var for meget alkohol eller for høje blodsukker, der gjorde dig omtåget.

I dag må jeg så sige, at jeg ikke er i tvivl om, at det har været for meget alkohol (Men jeg ønskede nok, at det var forhøjede blodsukre..... næsten så jeg kunne bilde mig selv det ind!).

Hvor har jeg været ked af det, hvis jeg troede, jeg fortalte dig noget fortroligt, og du så plaprede ud til Gud og hver mand om det.

Hvor har jeg været skuffet, når du kunne finde på at sidde og fortælle om vores intime forhold, da det jo handlede om dig og mig, og du havde jo ikke spurgt mig, om det skulle fortælles ud i verden.

Hvor pinligt det var til Ruth's fødselsdag, du kunne knap gå ud til bilen, til Jens' og Ulla's fødselsdag, hvor jeg ikke kunne finde dig, og du sad og sov ude på toilettet, og når du for halvtredsinstyvende gang fortalte det samme.

At, hvis vi havde aftalt, at du skulle køre hjem fra en fest, alligevel drak for meget, så det var mig der skulle køre hjem, selvom vi havde lavet aftale.

Hvis vi har været i "byen" hjemme på vejen er din fest altid sluttet kl. 22 - så var du "træt".

Pinligt var det også til Pia's fødselsdag, hvor du var helt omtåget, du var nærmest ukontaktbar, men ingen sagde noget til dig.

Om den frygt jeg har gået med, når du kørte på havnen, hvor jeg har været bange for, du skulle falde i vandet, bange for at du skulle sejle med andre mennesker og sætte deres liv i fare, bange for, at du skulle køre spritkørsel, køre galt og andre mennesker komme til skade p.g.a. dig.

Selvom jeg har vist dig min frygt, er det bare prellet af på dig.

Det har gjort mig glad, de gange jeg kunne se, du forsøgte at komme ud af dit misbrug; men dobbelt så ked af det, når jeg erfarede at det mislykkedes.

Jeg havde ønsket, at du selv kunne tage beslutning om at tage på Damgaard; men det kunne jeg ikke stå model til.

Min frygt var så at du ikke ville/kunne blive der; men du stod tiden ud, og jeg håber inderligt at du har lært lektien; så du ved, hvad du skal gøre hvis du får "trang".

Jeg forstår i dag lidt bedre, at min tid kan gå med ingenting; at jeg har svært ved at tage mig sammen til selv små ting, jeg gerne vil have ordnet; da du jo har udfyldt al min tid.

At jeg mange gange skulle huske dig på ting, eller jeg gjorde det i hvert fald, selvom du ikke havde bedt mig om det.

Jeg har været frustreret, bange og magtesløs, ikke vidst hvad jeg skulle gøre for at hjælpe dig og dermed også mig selv, så vi kunne/kan leve et liv, så både dine og mine behov kan blive opfyldt i forståelse med hinanden, at vi kan snakke med hinanden og ikke til hinanden.

Set i Bakspejlet kan jeg måske se, at du allerede da Pia var 2-3 år(1982) er begyndt at have haft et reelt misbrug med behov for daglige øl.

Det var dengang, jeg bad dig om at sige ordentlig goddag til dine piger og ikke bare sætte dig med avisen foran dig.

At din interesse for ungerne skolegang kun var der, når der blev serveret øl.

At du ikke ville med på udflugter m.v. - var du allerede da selv klar over dit misbrug?

At jeg kun har mærket dit misbrug, som en belastning de sidste 10 år kan undre mig i dag...

At jeg har været så blind.

Jeg kan føle mig helt selvoptaget? Gået op i de ting jeg har interesseret

HØKEREN

Østkystvejen 342, Voersaa
9300 Sæby
tlf. 98460010
voersaa@adslhome.dk
Åbent hver dag 7,30 – 21,00

mig for og lullet mig ind i den tankegang, at et andet menneske kan jeg/man ikke bestemme over.

Jeg har bare glemt at bestemme for mig selv.

Og jeg er blevet så træt, træt - at jeg ikke kan tænke ret langt ud i fremtiden.

Jeg orker ikke at sætte nye ting i værk, da jeg ved (tror jeg ved), jeg ikke har overskud til det.

Jeg synes tingene ramler ned over mig og mine omgivelser, så jeg har brug for tid til at komme mig.

Jeg ønsker virkelig, at vi kan arbejde på at blive hinandens "sparingspartnere", så vi kan snakke med hinanden og hjælpe hinanden igennem svære tider, da jeg føler stor samhørighed med dig og ønsker dig og mig al mulig held og lykke i fremtiden.

Kærlig hilsen Kis

N.B. At du kunne tro, jeg ville glæde dig med at drikke rødvin sammen med dig, den dag du kom hjem og havde mistet dit arbejde p. g. a. druk, (januar 2004) det har jeg meget svært ved at forstå. Jeg havde håbet på, at det kunne få dig til at se, at du måtte holde med at drikke og, at du havde brug for hjælp.

Sommerfest 2005.

Jah, tiden går jo sin gang, og sommerfesten nærmer sig endnu en gang.

I Patient og Støtteforeningen Damgaard er vi godt i gang med at tilrettelægge årets sommerfest.

Som de fleste ved er datoen jo fastsat for mange år siden. Det bliver sidste lørdag i juli, lørdag den 30. Juli.

Starttidspunkter bliver som de foregående år også kl. 15.00.

Forud for sommerfesten afholder foreningen ordinær generalforsamling, kl. 13.00.

Det sker alt sammen i "Parken" på Damgaard.

Nu er det jo efterhånden noget af et stykke arbejde at få sådan en dag til at fungere til alles tilfredshed.

Derfor har vi i foreningen også brug for netop din hjælp. Se derfor annonce andetsteds i bladet om dette.

Datoen den 30 juli bør således reserveres til denne store festdag, hvor vi også lidt (ca. 1 måned) på forskud fejrer Damgaard's 15 års fødselsdag.

Så mon ikke også denne begivenhed vil få festen til at blive lidt mere speciel end den plejer.

Foreningen håber i vil møde talstærkt op denne dag og vi glæder os meget til at møde alle.

*Med venlig hilsen
bestyrelsen*

Dagli' Brugsen

Lendum - 98 74 30 01

Frisk, billig og lige i nærheden

BLIV MEDLEM

Patient og Støtteforeningen Damgaard søger nye medlemmer.

Kunne du tænke dig at støtte foreningens gode arbejde blandt alkoholikere og andre afhængige, har vi brug for din støtte. I dette blad er der indlagt et indbetalingskort, som du kan benytte. Du kan også bruge netbank. Så skal du overføre dit kontingent og evt. bidrag til:
Reg. nr. 9024 - Kontonr. 024 56 51066

Patient og Støtteforeningen Damgaard
Jørgen Horskjærs Vej 7
9430 Vadum
Tlf. 98 27 22 70
E-mail: info@stfdam.dk

Bliv frivillig medarbejder

på

Minnesota Center Damgaard

Kunne du tænke dig at blive frivillig social medarbejder på Minnesota Center Damgaard ?

Vi har brug for nogle glade medarbejdere, der har lyst til at tage en nattevagt i ny og næ, til at hjælpe med det daglige forefaldende arbejde og ikke mindst til socialt samvær med vore patienter. Har du en "sund" ædruelighed, hører vi gerne fra dig.

Ring og aftal nærmere til:

Minnesota Center Damgaard
98 47 52 72

Kære læsere.

Jeg har nu gennem 12 år været med til at drive Minnesota Center Damgaard, som bestyrelsesmedlem og leder, og jeg føler et behov for at gøre status over min tid på stedet.

Det var Leif Damgaard, der i sin tid fik vakt min interesse for at hjælpe andre alkoholikere. Det er jeg ham meget taknemmelig den dag i dag.

Han satte mig bl.a. i gang med at starte Patient og Støtteforeningen Damgaard. Det gav mig en masse gode undskyldninger for at komme på Damgaard, som sikkert har været med til at stabilisere min ærdelighed.

Leif fik tillid til min ærdelighed og evner, og på et tidspunkt blev jeg spurgt om ikke Eva (min kone) og jeg kunne tænke os at passe Damgaard en weekend. Han trængte til lidt ferie, sammen med sin kone.

Jeg kan huske, at jeg blev rigtig meget stolt over, at jeg kunne bruges til et så tillidsfuldt hverv.

Det skulle blive starten til, indtil videre, 12 gode og lærerige år på Damgaard.

Jeg håber, det bliver til mange flere.

I 1993 omdannede Leif Damgaard stedet til en selvejende institution, i håb om, at det ville give et bedre og større samarbejde med offentlige institutioner.

Foldbjergcentrets daværende le-

der, Laust Kristensen, var også meget interesseret i dette, men han var desværre "låst" fast af sine retningslinier fra Amtet.

Umiddelbart gav det dog ikke pote, og i slutningen af 1993 var bestyrelsen ved at give op. Økonomien var, om muligt, endnu værre end i dag.

Da jeg i januar 1994 tilbød bestyrelsen at være frivillig ulønnet daglig leder på Damgaard, vidste jeg ikke hvad jeg gik ind til.

Jeg troede, at der i løbet af nogle få måneder ville fuldt hus på Damgaard, og jeg så kunne begynde at få løn for mit arbejde. Jeg havde gudskelov en god aftale med min fagforening, der vidste, at jeg tilbragte et vist antal timer på Damgaard, som frivillig medarbejder. Der skulle nemlig gå, ikke så lidt, mere end nogle få måneder inden jeg fik min første løn. Dog kun som deltidsansat.

Det var svært at få enderne til at hænge sammen. Dengang var der perioder, hvor stedet var "gæstfrit". Så vidt er det ikke kommet siden 1995.

Der var "fuldt hus" når der var 4 patienter på stedet. Alle jubede – nu måtte der da kunne blive til lidt løn. Men nej – efter kort tid var der igen kun 1 – 2 patienter. Der skulle virkelig "suges på labben".

Bent og Erling begyndte at komme og hjælpe til i det omfang de formåede. Det var en stor hjælp med disse to næsten første frivillige medarbejdere på Damgaard.

Der var også Carsten Hansen, som nogle af vi "gamle" husker. Han var, mens han levede, en uvurderlig hjælp.

Uden ham havde jeg nok opgivet. Men gudskelov holdt jeg ved.

For Damgaard er et sted, som ikke må forgå, hvis det kan undgås.

For mig har Damgaard altid været et fristed, hvor jeg kunne stresses af fra dagliglivets fortrædeligheder.

Jeg føler, at jeg altid har haft uvurderlige venner jeg har kunnet tale med og læsse af på, når det var tiltrængt.

Når jeg kørte gennem de to gule søjler i indkørslen, var det, som om der blev lagt en dyne ned over mig. Jeg kunne lukke omverdenen ude og koncentrere mig om patienterne og mig selv, når jeg kom på Damgaard.

I 1996 blev Erling officielt ansat som medarbejder, og i 1997 blev Leif ansat. Herefter fungerede de begge som behandlere, hvilket gjorde mit arbejde som leder noget nemmere.

John Sejer blev også ansat som pedel. Han lavede alt det arbejde vi andre ikke havde tid til. Passede have og lavede kopier.

Der kom dog ikke umiddelbart

flere patienter ud af disse tiltag.

Det var stadig svært at få økonomien til at hænge tilfredsstillende sammen. Alle fire brugte vi meget tid på Damgaard.

Vi arbejdede en vis del ud af bukserne.

Jeg tror ikke der var nogen af os der brugte under 50 – 60 timer om ugen på Damgaard. Til tider blev det til det dobbelte.

Der var også kommet flere frivillige medarbejdere på stedet. Det betød meget for stedet.

Der blev mulighed for at holde lidt fri og ferie ind i mellem.

Der skal ikke fremhæves nogle af disse frivillig, da alle lagde hele deres sjæl i det arbejde de udførte på Damgaard.

Vi skal dog helt frem til 1999 før økonomien begyndte at hænge lidt sammen, og der blev råd til at lave forbedringer på Damgaard. På dette tidspunkt begyndte kommunerne at bruge stedet, hvilket gav os troen på at nu kom stedet til at fungere optimalt.

Der blev ansat en kontordame – Henny – til at tage sig af regnskab o. lign. daglige opgaver.

Er livet lidt besværligt ??

Individuel og parterapi/rådgivning
Ring og aftal tid:

Ole Eriksen

Psykoteraapeut, familie / parterapeut

Tlf. 51 35 97 12

Leif var havde fundet andet arbejde og Elsebeth blev ansat i hans sted.

Jo, nu skulle der til at ske noget.

Det gjorde der da også.

I de næste 2½ år kørte Damgaard næsten som vi havde drømt om, helt tilbage i 1993.

I 2000 havde Damgaard sit hidtil bedste år, med en gennemsnitlig belægning på 7 patienter.

Dette gav også et pusterum i økonomien, og gav os mod og mulighed for at investere i ejendommene i Voldgade og på Mariesmindevej.

Men - men, glæden varede ikke evigt. I foråret 2001 begyndte kommunerne at lukke pengekasen, og i 2002 var der hermetisk lukket.

Hvad årsagen var til dette, skal jeg ikke kunne udtale mig om. Men jeg da et par bud.

Der var udsigt til en ny regering og der blev afsat midler til oprettelse af nye døgnbehandlingspladser.

Disse midler fik Damgaard ikke del i, hvilket nok har været med til at forværre vores konkurrenceevne.

Der var og er stadig "kun" fire Minnesota behandlingssteder der fik/får del af disse midler.

Jeg vil nok gå så vidt som at kalde det konkurrenceforvridende.

Samtidig begyndte den såkaldte "Pinsepakke" at gøre sin virkning. Folk havde ikke pengene til selv at betale.

De sidste to til tre år har Damgaard til tider kørt for meget lavt

blus, og overlevet fra dag til dag.

Der har ikke været overskud til nogle "svinkeærinder" overhovedet. Hver en krone er blevet vendt flere gange.

Siden Amter og Kommuner i 2001 lukkede pengekasen i, har der været en tilbagegang i patienttilgangen.

Vi har mistet ca. 30% af omsætningen. Vi har forsøgt at tilpasse udgifterne til indtægterne. Men huslejen, forbrugsudgifter, vedligeholdelse og til dels lønningerne bliver jo stadig de samme.

På et lille sted som Damgaard kan denne nedgang i indtægter mærkes.

Lidt luft fik vi dog sidste år i form af låneomlægninger.

Der blev penge til en længe tiltrængt renovering af bade faciliteterne i stueetagen, og ansættelse af ny daglig leder. Dette hverv havde Allan tilbudt bestyrelsen at varetage. Allan var også tidligere frivillig medarbejder på Damgaard.

Til renoveringen af badeværelse, havde der meldt sig at antal frivillige, der var villige til at bruge nogle dag og weekender på Damgaard.

Det var en uvurderlig hjælp til stedet, og uden disse frivillige havde vi nok ikke fået badeværelset renoveret.

Ikke at forglemme de frivillige der i tiden løb har været med til at få Voldgade 6 til at fungere. Susanne der gennem flere år har lagt mange timer i familiebehandlingen, og andre

der har hjulpet til med rengøring, oprydning og mange andre ting.

Jeg kunne skrive meget mere om stedets trængsler gennem tiderne, men idéen med dette indlæg er at fortælle, hvor vigtige alle i frivillige har været for Damgaard.

Uden frivillige medarbejdere vil Damgaard ikke "være sig selv".

Uden Jer havde Damgaard ikke eksisteret i dag.

Der mangler frivillige på Damgaard til at tage dag/nattevagter.

Vi kan sagtens brug 20 - 25 nye frivillige. Haven skal gøres forårsklar. Huset kan sagtens klare en gang maling udendørs, samt en hovedrengøring indendørs.

Der er træer der skal fældes og skæres op. Parken skal gøres pæn til sommerfest, og mange, mange flere opgaver vi gerne vil have løst på Damgaard.

Så har du interesse i at Damgaard fortsat skal eksistere i den nuværende form, og gerne vil give en hånd med, hører vi meget gerne fra dig.

Noget vi også mangler er patienter, så kender du én, er Damgaard en oplagt mulighed for behandling.

Det er naturligvis på denne måde Damgaard kan/skal overleve. Uden en patienttilgang vil nedturen fortsætte.

Vi håber og tror på, at den nye kommunalreform vil sætte skub i udviklingen.

Dette kan vi naturligvis ikke vide, og i givet fald, hvornår træder det så i kraft. Vi har ikke tiden (læs: økonomien) til at vente i flere år.

Et andet tiltag i nærmeste fremtid er at forsøge at inddrive nogle af de penge vi har til gode hos tidligere patienter, om ikke har kunnet/villet betale for deres ophold på Damgaard. Der vil komme uanmeldt besøg til disse debitorer, i håb om, at vi kan lave nogle aftaler og på den måde få lidt penge i kassen.

Økonomiske bidrag vil naturligvis også være velkomne.

Som mange så i TV, fik vi af Ole Thestrup doneret 25.000 kr., som han vandt i "Hvem vil være millionær". Dette tilskud gav os lidt luft.

Skulle andre få den gode idé at melde sig til denne eller lignende konkurrence og donere noget til Damgaard vil det blive hilst med stor tak.

Sidst vil jeg gerne personligt TAKKE alle ulønnede som lønnede medarbejdere gennem tiden. I har været med til at Damgaard stadig eksisterer.

Uden Jeres hjælp var det aldrig gået.

Jeg håber vi får mange gode år sammen fremover.

Mange kærlige hilsner

Ole Eriksen

HJÆLP

Har du lyst til at være med til at hjælpe Patient og Støtteforeningen, med at arrangere sommerfest 2005.

Vi har brug for nogle flittige hænder der vil hjælpe med at gøre "Parken" klar til den store fest, der kommer til at foregå lørdag, den 30 juli 2005.

Scenen på festpladsen trænger til en lille genopbygning, efter stormene tidligere på året. Her kan vi godt bruge et par hænder i løbet af foråret.

Der er også brug for folk til underholdning, foran, på og bag scenen.

Har du lyst til at give en hånd med til ovenstående hører vi gerne fra dig snarest, så vi kan planlægge tiden.

Ring eller skriv til:

Patient og Støtteforeningen Damgaard

Jørgen Horskjærs Vej 7

9430 Vadum

Tlf. 98 27 22 70

E-mail: info@stfdam.dk

Four more years?

Ja tak (og gerne resten af livet!)

En vinterdag for godt fire år siden besluttede min mand sig for at gå i behandling på Minnesota Center Damgaard.

Og lad mig starte med at fastslå, at det var og er jeg dybt, dybt taknemmelig for.

Det blev – som for så mange andre – redningen for vores lille familie.

Efter endt behandling var det store spørgsmål så, om det skulle lykkes for os at finde sammen igen og holde sammen.

Statistikkerne taler jo deres eget tydelige sprog... og der er ingen tvivl om, at vi begge havde påført hinanden sår på sjælen.

Hvordan er livet så nu?

Jeg føler, jeg med rette kan sige, at sårene er blevet til ar – om end nogle er lidt flossede i kanten.

En meget god veninde sagde på et tidspunkt til mig, at det måtte være skønt, at være så sikre på hinanden som min mand og jeg.

Hun mente, at når vores forhold havde overlevet, så måtte vi kunne klare alt.

Jeg ville ønske, hun havde ret, men helt så enkel er verden jo ikke og jeg tror, vi oplever nogenlunde de samme sorger og glæder som de fleste andre ægtepar.

Dog plejer jeg i sjov at sige, at med alt det "bøvl" vi har haft med hinanden, kan vi jo lige så godt blive sammen...

I det daglige spekulerer jeg ikke meget over, at min mand er ædru alkoholiker.

Tanker, der tidligere kunne holde mig vågen den halve nat, optager mig ikke længere.

Men jeg kan da fortsat bekymre mig og det var da også mig, der som medlem af klasseforældrerådet i vores ældste søns klasse foreslog, at få besøg af en alkoholkonsulent, når nu de starter i 6.klasse.

Og velvidende at "den samme mand vil drikke igen", er jeg glad for, at min mand fortsat går til AA-møder og derigennem har knyttet nære venskaber.

Hvorfor er vi så stadig sammen?

Det ville jo være skønt, hvis der var et entydigt svar. Kærlighed er selvsagt et oplagt svar, men ikke det eneste.

I lang tid syntes jeg, det var "for let" at være ædru alkoholiker!

Sygdomsbegrebet leverede en forklaring på hvorfor og hvordan.

Men hvad med mig?

Hvorfor havde jeg accepteret og hvorfor var jeg blevet og hvordan skulle jeg komme ud over skylden og skammen og alle de ting, jeg havde sagt og gjort i 100% ædru tilstand?

Og værst af alt, hvordan skulle jeg nogensinde kunne tilgive mig selv, at jeg havde svigtet mine børn?

Min mand udtalte på et tidspunkt, at han ikke følte, han havde svigtet vores drenge, mens han var aktiv, for velvidende at han ikke ville kunne overholde aftaler, undlod han at indgå nogen.

I dag tror jeg nok, han har et lidt mere nuanceret syn på sagen...

Vi er begge blevet klogere på såvel os selv som hinanden og hvem kan så i grunden ønske sig mere?

Jeg ved nu, at jeg aldrig, aldrig mere vil byde hverken mine børn eller mig selv det liv, vi levede.

Jeg tvivler ikke længere på min egen styrke – jeg ved, jeg er stærk!

Og vigtigst af alt: jeg ved, jeg gjorde, hvad jeg kunne i den situation, jeg stod i og hvem kan så forlange mere?

SLP

UDLEJNING

Trådløse mikrofoner

Skal din lokale forening have fest, lave dilletant eller andet, hvor I skal bruge mikrofoner, kan I leje disse hos

Patient og Støtteforeningen Damgaard.

Vi har 8 sæt trådløse mikrofoner, som vi lejer ud til en fornuftig pris.

De kan lejes samlet eller delt, alt afhængig af formålet.

Ring og forhør på tlf.:
98 27 22 70 - 51 35 97 12

ANONYM TELEFONRÅDGIVNING

Har du eller en du holder af problemer med alkohol eller medicin ?

**Ensom - Modløs
- Magtesløs**

**Tirs. - Tors. - Søn.
Kl. 16.00 - 22.00**

**Patient og Støtteforeningen
"DAMGAARD"**

Tlf. 98 27 22 70

www.stfdam.dk

TIL ALLE FRIVILLIGE HUSK

Der vil i året løb blive afholdt kurser for medarbejdere på Minnesota Center Damgaard.

Første gang den 16. April.

Disse kurser vil blive afholdt i Voldgade, så længe vi kan være der. Udover dette første kursus er der planlagt tre kurser i løbet af efteråret.

Først på sommeren, i juni måned, vil i blive indbudt til en uformel grill-aften i Voldgade. Her får vi lidt godt og spise og forhåbentligt en masse godt socialt samvær, hvor vi kan lære hinanden bedre at kende.

Vi forventer, at så mange som overhovedet muligt møder op til disse arrangementer.

Vore forventninger bygger vi en del på forespørgsler på kurser og lign. Så vi håber ikke i skuffer os, men møder talstærkt op.

Skulle der sidde nogle som har fået lyst til at være frivillige på Damgaard er i også velkomne til at kigge forbi Voldgade 6, lørdag den 16.

April. Vi starter kl. 09.00.

Venlig hilsen

Minnesota Center Damgaard

KOM IND ELLER RING 98420666

og få en snak med en af vore
12 dygtige medarbejdere.
De står klar til at yde en god service

Tove

Lindy

Peter

Ann-
Katrine

Lasse

Susanne

Henriette

Hanne

Henning

Jonna

Heintz

Dorte

Kik ind eller ring 98 42 06 66 og få en snak

Engsig

Danmarksgade 53 • Frederikshavn
Tlf. 98 42 06 66 • www.engsig.dk
E-mail: engsig@engsig.dk

Alt til kontoret • erhverv og privat